

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 59. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. dit: *Si quid ergo vel Antiochenæ vel Je-*
A.C. 1108. *rosolymitanæ Ecclesiæ aliter fortasse quam*
oportuit de Parochiarum finibus scripsi-
mus, id nec levitati nec malitiæ adscriben-
dum est, nec propterea scandalum excitan-
dum, quoniam maxima locorum distan-
tia & antiquorum nominum commuta-
tio, quæ civitatibus vel provinciis accidit,
non modicam nobis ambiguitatem vel
ignorantiam attulerunt. Ceterum ex-
optamus suum Jus & honorem quibuscun-
que Ecclesiis conservare. Hic dispicimus,
negotia remotarum Regionum, causa
non satis cognita, curare velle, rem esse
maximo errandi periculo obnoxiam.

§. LIX.

Ecclesia Anglicana.

In Anglia incontinentes Clerici satis
 coerceri non poterant; complures
 enim Presbyteri mulieres domi retine-
 bant, alii concubinas falsa matrimonii
 specie ducebant. Quibus malis ut me-
 deretur Rex, cum Festum Pentecostes,
 quod anno millesimo centesimo octavo
 in diem vigesimam quartam Maji incide-
 bat,

Edmer. 4.
Nov. n. 43.

---

meminimus. Sed quæri merito posset, an non
 ad conservandam & propagandam apud Græ-
 cos veram fidem expeditisset, Græcorum Ritum
 non tollere in Ecclesiis, quæ illum a principio
 amplexæ huc usque retinuerant?

bat, celebraret, Londini Principes & Episcopus, quorum caput erat Anselmus, & Thomam electum Archiepiscopum Eboracensem (nam Girardus, ad hæc Comitia veniens, in itinere morte occupatus fuerat) convocavit. In eo Conventu decem Canones conditi, in quibus præter alia statuuntur sequentia. Presbyteri, qui post Interdictum Londinensis Concilii (nempe anno millesimo centesimo secundo celebrati) Missam celebrare voluerint, feminas ita dimittant, ut iis nunquam amplius colloquantur, nisi extra domos & duobus testibus præsentibus. Si malint Ministerium Altaris dimittere quam mulieres, ab omni officio remoti, & omni Beneficio Ecclesiastico privati, perpetua notentur infamia. Archidiaconi & Decani jurent, quod non sint toleraturi, Presbyteros concubinam habentes officio suo fungi. Presbyteri vero, qui relictis mulieribus Deo & Sacris Altaribus servire elegerint, quadraginta dies Interdicto subjaceant, injuncta eis pœnitentia. Omnia mobilia lapsorum posthac Presbyterorum, aliorumve Clericorum, & ipsæ Concubinæ cum rebus suis, tradantur Episcopis.

Sub idem tempus negotium agitari cœpit de nova Cathedra Episcopali erigenda in Diœcesi Lincolnensi, quæ nimia amplitudine laborabat, placebatque

M 2 Regi,

Sæcul. XII.

A. C. 1108.

to. 10. Cons.

p. 716.

c. 2.

c. 3.

c. 5.

c. 8.

c. 9.

c. 10.

Seculum XI. Regi, Archiepiscopo & Proceribus no-
 A.C. 1108. vam Sedem in Abbatia Æliensi ponere.

2.44.

Tunc vero Anselmus, ut refert Eadme-
 rus, cum sciret, novum Episcopatum si-
 ne Papæ auctoritate condi non posse, da-
 ta ad Paschalem II. Epistola, hujus rei
 causas edocuit, atque consentire Regem,
 Episcopos, Principes, & imprimis Episco-
 pum Lincolniensem, cui aliunde damnum
 præstaretur. Pontifex, ut id fieret, con-
 cessit; res vero non prius, quam Ansel-
 mus migravisset ad Dominum, executio-
 ni data.

Inter hæc cum Turgotus, monachus
 Dunelmensis, Episcopus S. Andreæ in Sco-
 tia fuisset electus, & a Thoma, Archiepi-
 scopo Eboracensi, Metropolita suo, nec-
 dum ordinato, consecrari non posset,
 Episcopus Dunelmensis se se obtulit ad
 consecrandum Turgotum Eboraci, Tho-
 ma, Episcopis Scotiæ, ac Insularum Or-
 cadum, præsentibus; verum reclamavit
 Anselmus, affirmans, stantibus his adjun-
 ctis Turgotum a nemine nisi a se ordina-
 ri oportere. Thomam deinde urgebat,
 ut ordinari vellet, & comperto, quod de
 suis quemquam Romam misisset, ad ob-
 tinendum Pallium ante consecrationem,
 Anselmus Papam, datis literis, rogavit,
 ne Pallium ei concederet, priusquam fu-
 isset ordinatus, *putaret enim*, subjungit
 Anselmus, *accepto prius Pallio, se mihi*
 tantis

tanquam Primati non esse subjectum, quæ res in Anglia Schismatis occasio esse posset.

Sæcul. XII.
A.C. 1108.

His adjicit: *Conqueritur Rex noster, quod Regem Germaniæ Investituram Ecclesiarum dare patiaris, nec tamen in eum excommunicationis censura animadvertas, minaturque, se quoque eodem jure iterum uti velle. Vide ergo sine mora, quid tibi faciendum sit, ne quod feliciter ædificasti in perpetuum destruas. Nam Rex noster accurate edoceri vult, quid de illo Principe statuas.*

Dato Responso, Papa Anselmo promisit, nihil se, quod jura Ecclesiæ Cantuariensis lædere posset, facturum. Tum subjungit: *Quod vero dicas, scandalo esse quibusdam, quod Regem Teutonicum Investituras dare dissimulemus, nec tolerasse nos aliquando nec dissimulaturos esse scias. Expectamus quidem, ut ferocia illius Gentis edometur; Rex vero, si in paternæ nequitia tramite perseveraverit, Beati Petri gladium, quem jam educere capimus, procul dubio experietur.* Data est hæc epistola duodecima Octobris, Beneventi, quo Papa concesserat, ut Concilium celebraret. In eo Laicos iterum excommunicavit, qui Beneficia Ecclesiastica conferrent, illosque, qui talia de eorum manibus acciperent. Clericos vetuit, pretiose vestitos, & more Sæcularium cultos, incedere.

Pasch. P. epist.
43.

Chron. Cass.
6. 33.